

[Carsten Raft.]

under behandlingen af sagen om Københavns trafikråd simpelt hen sagde: hvis man ophæver de sidelinjer, der giver under-skud, er statsbanernes underskud ude af verden.

Så frisk til arbejdet! Der kan ikke startes bedre, end sket er i dag. Jeg er ganske lammet over al den vilje og handlekraft, som de ærede ordførere har givet udtryk for. Jeg siger tak for den gode, aktive og stærke begyndelse, der er gjort. Lad os så tage fat i udvalget.

Bøgholm: Det var med megen interesse, jeg hørte mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), stille forslag om et hurtigt arbejdende udvalg til undersøgelse af hele statsbanespørgsmålet. Der er jo næppe tvivl om, at statsbanernes problem må opfattes som et strukturelt problem, der ikke løses gennem takstforhøjelser; her må man gå til ondets rod, om man vil nå til en virkelig løsning. Jeg skal derfor i dag se ganske bort fra alle bemærkninger om det strukturelle og kun gøre nogle ganske få bemærkninger om et af punkterne i det foreliggende lovforslag; jeg tænker på spørgsmålet om forhøjelse af betalingen for jernbanekortene. Jeg er ikke sikker på, at det er den del af lovforslaget, der er bedst gennemtænkt.

For mig står det sådan, at noget af det bedste, vi har oplevet i vor generation, netop har været det, at overmåde mange har kunnet flytte ud fra byerne og de bykvarterer, hvor de levede livet på en ofte ulykkelig måde, flytte bort som ejere eller lejere af en villa, en bungalow eller et lille hus med have, og det er såvist en udvikling, som det må være i alle demokratiske partiers interesse at se fortsat.

I udlandet ser man den samme udvikling, allerbedst uden for London. Som følge af den udflytning, der har fundet sted, er den sociale spænding i millionbyen London til trods for East End så langt, langt mindre, end den er i Paris, hvor man skulle tro problemerne på mange måder var mindre og lettere at løse end i London. Derfor ser jeg også overordentlig nødig, at der sker noget som helst, der kan bidrage til at hæmme denne udflytning fra København. Jeg tror, vi må indrette os på det forhold,

at begrebet by og bybillede er ved at ændre karakter. Allerede i dag er hele Nord-sjælland jo i virkeligheden ved at antage bypræg, det er et sted, hvor man bor, mens man har sit arbejde i København. Når dette er forholdet, kan det, hvis man lægger yderligere på udgiften til jernbanekort, ikke være andet, end at dette af den meget store del af udflytterne, som har deres arbejde i København, med rette vil blive opfattet på én eneste måde: som en forøget husleje. Fordelen ved at flytte bort fra København med dets vanskelige boligforhold skulle netop være den, at huslejen i alt fald blev lavere, men her ønsker man så at gennemføre et lovforslag, der vil betyde i hvert fald en vis stigning i den effektive husleje.

Nu kan man ikke over for dette indvende, at forhøjelsen af abonnementstaksterne er et stort problem af afgørende betydning for statsbanernes hele rentabilitet. Det drejer sig efter den højtærede ministers fremsættelsestale om en sum på 4 mill. kr. Samtidig opgiver den højtærede minister indtægter til et beløb af 6 mill. kr. ved at afskaffe hurtigtogsbilletterne. Jeg forstår udmærket, hvorfor ministeren ønsker at komme bort fra hurtigtogsbilletterne; jeg kan også meget vel se det rationelle i dette. Men jeg må have lov at sige til den højtærede minister, at er der muligheder for et valg, så vil jeg foretrække, at man ikke forhøjer prisen på kortene, men til gengæld i et vist omfang bevarer hurtigtogsbilletterne.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne gøre gældende, at der efter min opfattelse bør ændres både det ene og det andet i det foreliggende lovforslag, før det på rimelig måde kan ophøjes til lov. Gennemført uden ændringer vil det være en lov, der på mange måder må siges at være en antisocial lov-givning.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg er glad for, at der i hvert tilfælde fra et stort flertal af partierne i tinget er givet udtryk for, at det er nødvendigt at gennemføre takstforhøjelser. Jeg har forstået det sådan, at samtlige regeringspartier stiller sig villigt heroverfor, og jeg har i og for sig også forstået, at både venstres og det konservative folkepartis ordførere har givet udtryk for, at de forstår nødven-